

210

UCHWAŁA Nr 206 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 września 1982 r.

w sprawie gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych podległych Centralnemu Zarządowi Dróg Publicznych.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa zasady gospodarki finansowej:

- 1) dyrekcji okręgowych dróg publicznych, zwanych dalej „dyrekcjami okręgowymi”;
- 2) jednostek organizacyjnych podległych dyrekcjom okręgowym, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”.

2. Dyrekcje okręgowe prowadzą gospodarkę finansową na zasadach obowiązujących jednostki budżetowe, z uwzględnieniem przepisów niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Zadania planowe jednostek organizacyjnych w zakresie kapitalnych remontów oraz utrzymania dróg i obiektów mostowych są finansowane przez dyrekcję okręgową dotacją budżetową do wysokości ustalonej w budżecie Państwa.

2. Dotacja budżetowa jest przekazywana przez dyrekcję okręgową na rachunek jednostki organizacyjnej

z góry w okresach miesięcznych; w wysokości planowanych miesięcznych nakładów na utrzymanie i kapitalne remonty dróg i obiektów mostowych.

3. Minister Komunikacji określi sposób rozliczania dotacji budżetowej między jednostką organizacyjną a dyрекcją okręgową.

§ 3. Jednostki organizacyjne działają na zasadach rozrachunku gospodarczego określonych w uchwale.

§ 4. Jednostki organizacyjne tworzą:

- 1) fundusz statutowy,
- 2) fundusz rozwoju,
- 3) zakładowy fundusz nagród,
- 4) zakładowy fundusz socjalny,
- 5) zakładowy fundusz mieszkaniowy.

§ 5. 1. Fundusz statutowy jednostki organizacyjnej odzwierciedla wartość jej środków trwałych, wartości niematerialne i prawne oraz wartość środków obrotowych i zachodzące w nich zmiany.

2. Zwiększenie lub zmniejszenie funduszu statutowego następuje w wypadkach określonych przez Ministra Finansów.

3. Fundusz statutowy jednostki organizacyjnej powinien równać się co najmniej wartości netto posiadanych środków trwałych, wartościom niematerialnym i prawnym oraz środkom obrotowym w części podlegającej finansowaniu funduszem własnym w obrocie.

4. Wartość środków obrotowych w części podlegającej finansowaniu funduszem własnym w obrocie ustala się w stosunku procentowym do planowanej na dany rok wartości produkcji podstawowej, pomocniczej i usług; stosunek ten ustala dyrekcja okręgowa w ramach wskaźnika ustalonego przez Centralny Zarząd Dróg Publicznych.

5. Przez fundusz własny w obrocie należy rozumieć różnicę między funduszem statutowym a wartością netto środków trwałych oraz wartościami niematerialnymi i prawnymi.

6. Na finansowanie środków obrotowych, nie znajdujących pokrycia w funduszu własnym w obrocie, jednostka organizacyjna może zaciągać w banku kredyty obrotowe.

§ 6. Do środków obrotowych zalicza się następujące składniki majątkowe jednostki organizacyjnej:

- 1) materiały (materiały podstawowe, konstrukcje, materiały pomocnicze, paliwo, części zapasowe maszyn i urządzeń, opakowania, odpadki, przedmioty nie-trwałe),
- 2) produkcja nie zakończona (produkcja podstawowa, pomocnicza i uboczna w toku oraz półfabrykaty),
- 3) wyroby gotowe oraz roboty i usługi własnej produkcji wykonane, lecz jeszcze nie zafakturowane,
- 4) towary,
- 5) inwentarz żywy,
- 6) koszty przyszłych okresów,
- 7) tymczasowe budynki i urządzenia placu budowy.

§ 7. Jeżeli fundusz własny w obrocie jednostki organizacyjnej na początek roku różni się od wielkości ustalonej według zasad określonych w § 5 ust. 4, nadwyżka podlega przekazaniu na rachunek funduszu rezerwowego

dyrekcji okręgowej, a niedobór podlega pokryciu środkami zgromadzonymi na tym rachunku, w razie zaś braku tych środków — przejściowo kredytem bankowym.

§ 8. 1. Fundusz rozwoju tworzy się z części odpisów amortyzacyjnych, z dotacji z funduszu rezerwowego dyrekcji okręgowej oraz z innych wpływów określonych odrębnymi przepisami. Fundusz rozwoju przeznaczony jest na finansowanie inwestycji produkcyjnych o charakterze modernizacyjno-odtworzeniowym, które jednostka organizacyjna podejmuje samodzielnie w ramach środków tego funduszu.

2. Na fundusz rozwoju wpływają ponadto koszty i dochody z tytułu likwidacji lub sprzedaży środków trwałych, z wyjątkiem środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej oraz zakładowych domów mieszkalnych.

3. Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne jednostki organizacyjnej podlegają amortyzacji na zasadach ustalonych dla przedsiębiorstw państwowych.

4. Środki trwałe służące zakładowej działalności socjalnej oraz zakładowe domy mieszkalne, jak również związane z nimi wartości niematerialne i prawne nie są amortyzowane.

5. Amortyzacja od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych jednostki organizacyjnej podlega przekazaniu:

- 1) do budżetu Państwa — w wysokości 50% odpisów amortyzacyjnych,
- 2) na fundusz rozwoju — w kwocie wynikającej z procentowej normy podziału amortyzacji ustalonej przez dyrekcję okręgową,
- 3) na rachunek amortyzacji scentralizowanej Centralnego Zarządu Dróg Publicznych — w pozostałej kwocie amortyzacji.

6. Środki gromadzone na rachunku amortyzacji scentralizowanej Centralnego Zarządu Dróg Publicznych są przeznaczone na zasilanie funduszy rozwoju jednostek organizacyjnych.

§ 9. 1. Remonty bieżące i kapitalne środków trwałych są finansowane bezpośrednio z obciążeniem kosztów działalności jednostki organizacyjnej.

2. Koszty remontów kapitalnych środków trwałych mogą być rozliczane w czasie.

§ 10. Zakładowe fundusze: nagród, socjalny i mieszkaniowy tworzy się z odpisu obciążającego koszty działalności jednostki organizacyjnej według zasad określonych odrębnymi przepisami.

§ 11. 1. Jednostka organizacyjna ustala wielkość środków na wynagrodzenia w ramach posiadanych możliwości finansowych oraz stosownie do potrzeb swojej działalności.

2. Wynagrodzenia obejmują wydatki pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, poniesione bezpośrednio przez jednostkę organizacyjną na opłacenie pracy wykonywanej przez osoby fizyczne na jej rzecz, niezależnie od źródeł finansowania.

3. Do wynagrodzeń nie zalicza się:

- 1) wypłat dokonywanych pracownikom ze środków ubezpieczenia społecznego, w tym również zasiłków chorobowych wypłacanych w czasie trwania stosunku pracy,
- 2) wynagrodzeń za pracę, od których jest pobierany podatek dochodowy, obrotowy lub gruntowy,

- 3) wartości świadczeń rzeczowych, wynikających z przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 4) ekwiwalentu pieniężnego za zużyte przy wykonywaniu pracy narzędzia, materiały lub sprzęt, stanowiące własność wykonawcy,
- 5) innych wypłat określonych odrębnymi przepisami.

4. Wszystkie wynagrodzenia, poza nagrodami wypłacanymi z zysku do podziału, obciążają koszty działalności jednostki organizacyjnej.

5. Jednostka organizacyjna na podstawie przepisów o wynagradzaniu, przepisów Kodeksu pracy, postanowień układów zbiorowych pracy oraz zawartych umów ustala należności pracowników własnych i obcych oraz pracowników młodocianych w okresie trwania nauki i uczniów szkół zawodowych dla niepracujących, dokonując swobodnego wyboru form wynagradzania właściwych dla danego rodzaju działalności.

6. Zasady ustalania wysokości rekompensat z tytułu wzrostu kosztów utrzymania ustalają odrębne przepisy. Rekompensaty wypłacane pracownikom stanowią składnik wynagrodzeń i obciążają koszty właściwego rodzaju działalności.

7. Przyrost przeciętnych wynagrodzeń przekraczający 6% w stosunku do roku poprzedzającego podlega obciążeniu na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

8. Przeciętne wynagrodzenie ustala się jako sumę wydatków na wynagrodzenia w przeliczeniu na jednego zatrudnionego. Sumę wynagrodzeń wypłaconych w roku poprzedzającym ustala się z uwzględnieniem skutków wszystkich podwyżek płac dokonanych w ciągu roku na podstawie uchwał Rady Ministrów.

9. Nie podlegają wliczeniu do podstawy obciążenia:

- 1) nagrody wypłacane z zysku do podziału,
- 2) wynagrodzenia pracowników młodocianych, pobierane w okresie trwania nauki zawodu, oraz ekwiwalenty pieniężne wypłacane uczniom szkół zawodowych,
- 3) wypłaty rekompensat z tytułu wzrostu kosztów utrzymania,
- 4) wynagrodzenia wypłacane twórcom wynalazków, projektów racjonalizatorskich oraz wzorów użytkowych, jak również nagrody związane z tymi projektami,
- 5) niektóre dodatki do płac określone przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

10. Obciążenie na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej jest płacone z zysku do podziału według następującej skali:

Lp.	Procent wzrostu przeciętnego wynagrodzenia	Stawka obciążenia w % kwoty wzrostu przeciętnego wynagrodzenia
1	do 6%	0
2	ponad 6 do 7%	25
3	ponad 7 do 8%	50
4	ponad 8 do 9%	75
5	ponad 9 do 10%	100
6	ponad 10 do 11%	200
7	ponad 11%	400

Obciążenie jest płacone także wówczas, gdy jednostka organizacyjna poniosła stratę. Wysokość obciążenia oblicza się metodą składaną, oddzielnie dla każdego przedziału przyrostu wynagrodzeń. Sumę obciążenia stanowi iloczyn obciążenia przyrostu przeciętnego wynagrodzenia oraz przeciętnego zatrudnienia.

§ 12. 1. Wynik finansowy jednostki organizacyjnej stanowi różnicę między przychodem ze sprzedaży a kosztami własnymi, skorygowaną o dotacje podmiotowe oraz saldo strat i zysków nadzwyczajnych.

2. Wynik finansowy dodatni jest zyskiem, a wynik finansowy ujemny jest stratą jednostki organizacyjnej.

3. Przez przychód ze sprzedaży rozumie się w szczególności przychód ze sprzedaży:

- 1) wyrobów,
- 2) robót,
- 3) usług,
- 4) towarów,
- 5) materiałów,
- 6) patentów, licencji i innych osiągnięć naukowo-technicznych.

4. Nie stanowi przychodu ze sprzedaży wartość dostaw wyrobów, robót i usług, towarów i materiałów nie zapłaconych przez odbiorców w ciągu 25 dni od zakończenia roku kalendarzowego.

5. W celu ustalenia właściwej podstawy do:

- 1) podziału wyniku finansowego,
- 2) rozliczeń z budżetem Państwa

roczny bilans i wykazany w nim wynik finansowy jednostki organizacyjnej podlega weryfikacji sprawdzającej jego rzetelność i prawidłowość.

6. Zweryfikowany zysk jednostki organizacyjnej stanowi zysk do podziału, który przeznacza się na:

- 1) pokrycie obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej,
- 2) nagrody dla pracowników w wysokości do 3,5% sumy wynagrodzeń wypłaconych w danym roku, nie więcej jednak niż 40% kwoty zysku do podziału,
- 3) wpłatę na fundusz rezerwowy dyrekcji okręgowej.

§ 13. 1. Podstawą gospodarki finansowej jest plan finansowy, sporządzony według zasad ustalonych przez Centralny Zarząd Dróg Publicznych.

2. Podstawą opracowania planu finansowego są normy i wskaźniki finansowe.

3. Normami finansowymi są:

- 1) procentowe normy podziału amortyzacji,
- 2) procent finansowania zapasów funduszem własnym w obrocie, ustalony zgodnie z § 5. ust. 4.

4. Wskaźnikiem finansowym jest wysokość dotacji z funduszu rezerwowego dyrekcji okręgowej na uzupełnienie funduszu własnego w obrocie.

5. Normy i wskaźniki finansowe ustala Centralny Zarząd Dróg Publicznych; podziału norm i wskaźników finansowych między jednostki organizacyjne dokonują dyrekcje okręgowe.

§ 14. Centralny Zarząd Dróg Publicznych ustala zasady rozliczeń wewnętrznych między jednostkami organizacyjnymi a dyrekcjami okręgowymi:

- 1) za roboty wykonane w zakresie:
 - a) budowy i przebudowy dróg i obiektów mostowych,
 - b) kapitalnych remontów dróg i obiektów mostowych oraz robót typu odnow wykonywanych w ramach bieżącego utrzymania dróg i obiektów mostowych,
 - c) pozostałych robót związanych z utrzymaniem dróg i obiektów mostowych.
- 2) z innych tytułów dotyczących utrzymania dróg i obiektów mostowych.

§ 15. 1. Należność jednostki organizacyjnej za wykonane roboty określone w § 14 pkt 1 lit. a) i b) ustala się na podstawie kosztorysów opracowanych według zasad obowiązujących przy ustalaniu cen regulowanych w budownictwie.

2. W kosztorysach, o których mowa w ust. 1, normatywny narzut zysku może być korygowany wskaźnikiem zmniejszającym, ustalonym przez Centralny Zarząd Dróg Publicznych.

§ 16. Należność jednostki organizacyjnej za wykonane roboty określone w § 14 pkt 1 lit. c) i pkt 2 ustala się w wysokości faktycznie poniesionych kosztów własnych.

§ 17. 1. Przy rozliczeniach między jednostkami organizacyjnymi za dostawy, roboty nie wymienione w § 14 i usługi stosowane są ceny indywidualne dla każdej jednostki organizacyjnej, kalkulowane w wysokości kosztów własnych.

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, ustala Centralny Zarząd Dróg Publicznych na wniosek jednostki organizacyjnej zaopiniowany przez dyrekcję okręgową.

3. Centralny Zarząd Dróg Publicznych może przekazać dyrekcji okręgowej uprawnienia wynikające z przepisu ust. 2.

§ 18. Przy rozliczeniach za dostawy, roboty i usługi na rzecz jednostek nie podporządkowanych Centralnemu Zarządowi Dróg Publicznych stosuje się ceny urzędowe, regulowane i umowne, z wyjątkiem rozliczeń za roboty realizowane na drogach lokalnych na zlecenie terenowych organów administracji państwowej, do których stosuje się przepisy § 15 i 16.

§ 19. 1. Dyrekcja okręgowa tworzy fundusz rezerwowy.

2. Fundusz rezerwowy tworzy się z:

- 1) wpłat zysku osiągniętego przez jednostki organizacyjne, zmniejszonego o obciążenia na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej oraz o odpisy na nagrody określone w § 12 ust. 6 pkt 2,
- 2) wpłat nadwyżek funduszu własnego w obrocie,
- 3) dotacji z funduszu rezerwowego tworzonego przez Centralny Zarząd Dróg Publicznych.

3. Fundusz rezerwowy przeznacza się na:

- 1) uzupełnienie funduszu własnego w obrocie,
- 2) dotacje na finansowanie ponadplanowych zadań jednostek organizacyjnych, w tym również ponadplanowych nakładów na akcję zimową,
- 3) pożyczki lub dotacje zasilające fundusz rozwoju jednostek organizacyjnych, a w szczególności na wykonanie inwestycji mających na celu usunięcie skutków uszkodzeń (awarii).

4. Centralny Zarząd Dróg Publicznych tworzy fundusz rezerwowy, którego źródłem jest:

- 1) część środków przejęta z funduszy rezerwowych dyrekcji okręgowych,

- 2) dotacja budżetowa na finansowanie planowanego wzrostu funduszu własnego w obrocie,
- 3) nie wykorzystane w danym roku środki na akcję zimową.

5. Fundusz rezerwowy Centralnego Zarządu Dróg Publicznych przeznacza się na zasilanie funduszy rezerwowych dyrekcji okręgowych.

§ 20. Fundusze rezerwowe dyrekcji okręgowych i Centralnego Zarządu Dróg Publicznych gromadzi się na specjalnych rachunkach bankowych.

§ 21. 1. Centralny Zarząd Dróg Publicznych tworzy fundusz postępu techniczno-ekonomicznego z obciążających koszty własne jednostek organizacyjnych odpisów określonych w procentach w stosunku do wartości przychodu ze sprzedaży (§ 12 ust. 3). Wysokość odpisów określa Minister Komunikacji w granicach ustalonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym.

2. Z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego są finansowane prace badawczo-rozwojowe, w tym doświadczalne, prace dotyczące normalizacji, opracowania i oceny projektów wynalazczych oraz nabycie licencji, patentów, projektów racjonalizatorskich i wzorów użytkowych. Z funduszu tego pokrywane są również w całości lub w części koszty prac wdrożeniowych zakończonych wynikiem negatywnym lub niewspółmiernie do osiągniętych efektów.

§ 22. Inwestycje służące zakładowej działalności społecznej oraz zakładowe inwestycje mieszkaniowe są finansowane według zasad ustalonych dla przedsiębiorstw państwowych.

§ 23. 1. Za prawidłowe ustalenie stanu i wyniku finansowego jednostki organizacyjnej oraz przestrzegania zasad gospodarki finansowej odpowiedzialni są dyrektor oraz główny księgowy jednostki organizacyjnej.

2. Działalność gospodarcza jednostki organizacyjnej jest kontrolowana przez dyrekcję okręgową.

3. Działalność dyrekcji okręgowej jest kontrolowana przez Centralny Zarząd Dróg Publicznych.

§ 24. Jednostki organizacyjne, w których środki trwałe nie są wykorzystane na skutek braku zaopatrzenia w paliwo, energię, surowce i materiały oraz elementy kopercyjne, są upoważnione do zmniejszenia w 1982 r. łącznej kwoty odpisów amortyzacyjnych w wysokości $\frac{3}{4}$ takiego procenta, w jakim z tych powodów nie są wykorzystane zdolności produkcyjne. Ustalenie stopnia wykorzystania majątku trwałego następuje za okresy kwartalne po zakończeniu kwartału według zasad obowiązujących w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

§ 25. Centralny Zarząd Dróg Publicznych tworzy w 1982 r. fundusz postępu techniczno-ekonomicznego w wysokości określonej w planie na 1981 r., zwiększonej o 67%.

§ 26. Do czasu utworzenia Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej obciążenia określone w § 11 ust. 10 są przekazywane na Fundusz Aktywizacji Zawodowej.

§ 27. Zasady gospodarki finansowej określone w uchwale stosuje się począwszy od dnia 1 stycznia 1982 r.

§ 28. Traci moc uchwała nr 48 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1972 r. w sprawie gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych podległych Centralnemu Zarządowi Dróg Publicznych.

§ 29. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski